

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VII. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM.

Ara: 50 fillér

1965. MÁRCIUS 15.

A többség szavazata a Makarenko utcában

Tüzes hangulatú lakógyűlésre került sor március 5-én a Makarenko úti Mező Imre Kollégiumban. Már a beszámoló alatt is érezni lehetett a feszültséget, azt, hogy ez a választás fel fogja borítani a korábban tapasztalt közönyös összefüggéseket nyomán kialakult képet.

Az egy éve megválasztott diákvezetők jól végezték munkájukat. Az utóbbi egy év alatt, de különösen a közel-múltban sikerült élelkeskedni, aktivitást vinni a kollégiumi

életbe. Nemcsak a kulturális, szórakoztató rendezvények szaporodtak, hanem sikerült több jó szobaközösségi kollektívát kialakítani, sikerült a diákbizottság mellett a hallgatók soraiból tanácsot szervezni, mely hatékonyan, eredményesen tud részt venni a szervező, irányító és végrehajtó munkában.

Hencz József, a diákbizottság eddigi titkára beszámolójában helyes önkritikával fedte fel a meglévő, megoldásra váró problémákat is,

hogy szempontokat, tapasztalatokat adjon át. Többek között kiemelte: „Nem lehetünk megelégedve a társadalmi munkában való részvétellel, nem hagyhatjuk szó nélkül — bár több helyütt javulás tapasztalható — a szobák belső rendezettségét és a néha előforduló felelőtlen „hülyeskedések” kellemetlen eredményeit”.

Ezután került sor az új vezetőségi tagok megválasztására. A hivatalos jelöltek mellett a tagság még négy hallgatót tartott érdemesnek felvenni a jelöltek listájára. Örvedetes ez az aktivitás, s az is, hogy a jelenlevőknek a titkári tisztségre is volt ellenjelöltjük. Ez lehetőséget adott arra, hogy alkalmasságukat, személyes tulajdonságait mindenki alaposan mérlegelje. Elénk vita támadt. A hivatalos jelölt mellett sok érv szólt, hiszen egy éve szervező, részt vesz a kollégium irányításában, vezetői tapasztalatokkal rendelkezik. Az ellentábor véleménye szerint helyesebb lenne egy másodévest megválasztani, mert hosszabb idő áll rendelkezésére a kitűzött célok, tervek maradéktalan megvalósításához.

A kérdés végül is a szavazatok megzámolásával dönt el: Gyurics Kálmán, másodéves belkereskedelmi szakos hallgató lett a Mező Imre Kollégium titkára.

Az új diákbizottság már meg is tartotta első alkotó jellegű megbeszélését, elkészítette az új munkatervet, meghatározta a második félévi programot. Várakozással tekintünk munkájuk elé, s kívánjuk, hogy szorgalommal,

lelkesedéssel tegyenek eleget megbízatásuknak, folytassák azt a jó munkát, amelyet a most leköszönt diákbizottság elkezdett.

Petres Sándor

Pach elvtárs Németországban

Dr. Pach Zsigmond Pál, egyetemünk rektora, a Berlin-Karlshorst-i Hochschule für Ökonomie vendégeként néhány napot Berlinben tölt, ahol egyetemünk és a főiskola közötti barátság-szerződés alapján megköteendő 1965. évi munkaterv konkrét feladatairól tárgyal, továbbá előadásokat tart a közép-kelet-európai gazdaságtörténet közös problémáiról. Ezt követően pedig — mint a magyar delegáció vezetője — részt vesz a Német Történelmi Társulat március 19-22. között rendezendő III. kongresszusán, a kongresszus fő előadásainak és egyes szekcióinak vitájában. A kongresszust követő napokban tárgyalásokat folytat a német és a magyar Történelmi Társulat együttműködéséről.

Afrikai kandidátus egyetemünkön

Március 5-én az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága előtt „Kiválóan megfelelt” eredménnyel tette le kandidátusi vizsgáját dr. Abdallah Ewies egyiptomi matematikus.

Tizenöt évvel ezelőtt fejezte be tanulmányait a kairói egyetem mérnöki tagozatán, majd tanársegédként dolgozott ugyanitt. 1960-ban a hamburgi egyetem hallgatója lett és két év alatt megszerzte második diplomáját. Rövid időre visszatérve hazájába, gazdaságmatematikával foglalkozott, majd a Magyarországgal kötött kulturális egyezmény értelmében hazánkban folytatta tanulmányait. 1964-ben elnyerte a doktor címet, most pedig sikerrel tette le kandidátusi vizsgáját. Jelenleg egyetemünk külföldi diákjait oktatja. Ez év végén szándékozik visszatérni hazájába, ahol a gazdasági tervezés területén fog dolgozni.

Gratulálunk és további szép sikereket kívánunk a fiatal tudósunk.

NŐNAPON

Az egyetemen rendezett nőnap-i ünnepségen Berend T. Iván, az általános kar dékánja köszöntötte egyetemünk asszonyait és leányait.

A kommunista erkölcs

Az itt következő fejtegetés pártcsoportunk véleménye, melyet személyes élmények és beszélgetések alapján alakítottunk ki. Szeretném, ha Ti is megírnátok a véleményeteket és javaslataitokat. Érdeklődéssel és bizalommal várjuk akár nyilvánosságra hozva a lap hasábjain, akár zárt borítékban pártcsoportunk részére.

Maga a téma egy cikk keretében megfelelő teljességgel és alapossággal tulajdonképpen nem tárgyalható, mégis jobb valamiről kevesebbet beszélni, mint semmit.

Kommunista erkölcs. A fogalmat ismerjük. Legfőbb tartalmi jegyei közül egyesekkel tanulmányaink során már találkoztunk (ill. találkozni fogunk.)

Vannak azonban bizonyos kérdések, melyekre egyetemi „hivatalos” tanulmányaink során választ nem kapunk.

A munka becsülete és szeretete

Egyetemi vonatkozásban a tanáltsághoz való helyes viszonyt jelenti. Ez a munka pedig nem öncélú. Nemcsak azért tanulok, hogy „én tudjak”, hanem hogy a közösséget, a társadalmat segítsem, hogy az én tudásomnak a társadalom lássa hasznát. Ezért nem lehetünk közömbösek egymás munkájára iránt. A segítőkészséggel, megnyilvánulási formáival gyakran találkozunk egyetemünkön és a kollégiumokban. — Sajnos, inkább csak a vizsgaidőszak idején.

A probléma itt a lusták, hanyagok, felelőtlenek elítélésénél van. Amikor csak a fejünket csóváljuk (amikor egyesek a vizsgaidőszakban idejüket nem tanulással töltik), ahelyett, hogy rendreutasítanánk őket, vagy csodálattal nézünk arra, aki a vizsganyag felét elolvassa sikeresen átment a vizsgán, sőt gratulálunk szerencséjéhez. Pedig szemünk előtt látta el a felkészülés idejét, és belül esetleg valamennyien érezzük is, hogy ez helytelen, de közömbösek maradunk.

Nem elég segítőkészségünket akkor bizonyítani, mikor egyik szobatársunkat ki akarják zárni a kollégiumból, mert a minimális tanulmányi szintet nem érte el. De ezen túlmenően, a segítőkészségnek nemcsak a minimális szint elérésére kell irányulnia, mivel egyetemi tanulmányaink célja nem a vizsgákon átmenni, hanem a tananyagot maximálisan elsajátítani. Ez a „maximális” egyénenként változó, adottság kérdése is. De ha valakiben nincs meg saját kapacitása maximális kihasználásának igénye, a közösség feladata ezt tudatosítani, és ha kell, kényszeríteni. Ez nevelés kérdése, mely nevelés érzelmi és értelmi ráhatásokból áll. Az alapvető az értelmi. Mindez az alapközösségek — egyetemünkön a csoport, a kollégiumokban a szobaközösség — feladata. Az alapközösség nevelőhatásának különösen a kollégiumban van jelentősége. A szobaközösségnek a családközösségnek kell helyettesítenie. Röviden úgy lehetne megfogalmazni, hogy egy kicsit egymásért is élni.

Az igazság szeretete, megismerésének vágya,

az ennek megfelelő cselekvés és az igazság érvényesítése a kommunista ember egyik legszebb erkölcsi tulajdonsága.

Nem elegendő az igazságtalanság meglátása, átérése, a rajta való erkölcsi felháborodás, ehhez járuljon az ellene való harc szükségszerűségének világos tudata, tettekben való megnyilvánulása. Ennek egymáshoz fűződő viszonyunkban is így kell lennie. Nem elegendő felháborodni azon, hogy egyesek a társalgóban erkölcsileg kifogásolhatóan viselkednek, annyira, hogy jobbjérzésük, ha szüleik meglátogatják a kollégiumot, nem merik őket bevenni oda; nem elég szemérmesen elfordulni, ha az előadóban hátul egyes párok nem éppen a tananyaggal foglalkoznak, hanem egymással, de olyannyira, mintha rajtuk kívül más nem is lenne a teremben. Figyelmeztetni kell őket, „hátha” nincsenek tisztában a józslés egyes szabályaival. Neveljük egymást a szépre, a jóra, hiszen egy közösséghez tartozunk, s a passzív be nem avatkozás álláspontján nem maradhatunk.

Felelősséggel tartozunk társunk fejlődéséért (erkölcsi, emberi) a nagy közösségnek, a társadalomnak. Ez a felelősség nem az egyén felelőssége, hanem a közösség egy tagjának a felelőssége, viszonya a közösséghez. Ez a szocialista fegyverem lényege, az előbbrejutásért, a jobbért, a szebbért folytatott állandó harc fegyverme.

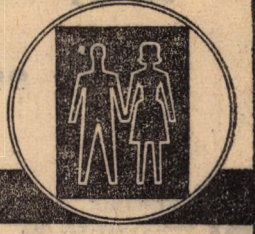
Nem azért tanulsz, mert munkád eredményét jegyekben mérik, az előadást nem azért látogatod, mert katalógus várható, nem azért viselkedsz éretten, „feloldhatós” méltóan, a jó erkölcsi felfogáshoz mérten helyesen, mert a többiek mit szólnak, hanem mert mindez belőled fakad. S ha mindez már belső szükségszerűség, akkor nem éred be annyival, hogy Te eszerint cselekszel, hanem másokat is erre készítesz.

Iparkari hallgatói pártcsoport

BIN-EKN

BUDAPESTI IFJÚSÁGI NAPOK

65

Ilyen nagyszabású ifjúsági eseménysorozatra hazánkban most került először sor. Április 12.—május 2. között mintegy 40 különböző rendezvényen vehetnek részt a fiatalok:

- műsoros estek;
- hangversenyek;
- ifjúsági diva:bemutató;
- képzőművészeti kiállítás és vetélkedő;
- anketók;
- rajzverseny;
- sakkszimultán;
- Ki mit tud?
- dzsessz-hangversenyek;
- fotókiállítás;
- táncfesztiválok;
- ifjúsági filmapok;
- csillagtúra;
- szellemi vetélkedők;
- sportversenyek;
- amatőr tánczenekarok bemutatói;

— ifjú tehetségek napja;

— szakmai rendezvények.

A budapesti ifjúsági napok záróműsora a május 2-i nagyszabású májális az Ifjúsági Parkban. (Rossz idő esetén egyetemünk aulájában.)

Bennünket, közgazdászokat a programból különösen két esemény érdekel: április 20-án zajlik le a fiatal műszakiak és közgazdászok tanácsainak első budapesti ankétja, a SZOT-kultúrtházban.

Ennél is nagyobb jelentőségű esemény azonban az április 22., 23., 24-én lebonyolításra kerülő országos tudományos diákköri konferencia. Közgazdasági alszekciójának üléseit egyetemünkön rendezzük meg, a korábban már ismertetett egyetemi közgazdász napok keretében.

VÉGSŐ BÚCSÚ

Egyetemünk matematika tanszékének volt vezetőjét Dr. Huszár Gézát, március 1-én helyezték örök nyugalomra a Farkasréti temetőben. Dr. Szép Jenő, a matematika tanszék vezetője mondott búcsúbeszédet.

— Huszár Géza professzor neve évtizedeken át összefonódott a közgazdászok matematikai képzésével, a közgazdászok nevelésével. A ma gyakorlatban dolgozó közgazdászok túlnyomó többségét ő tanította.

1932-ben lett egyetemi magántanár a Műszaki Egyetemen, 1940-ben rendkívüli tanár, majd 1941-ben rendes egyetemi tanár a Közgazdasági Karon. 1932-től nyugdíjba vonulásáig, 1961-ig oktatott egyetemen. 1957—1960-ig a Közgazdaságtudományi Egyetem Ipari Karának dékánja volt.

Tudományos munkássága elsősorban a gazdaságtudományok területén volt kiemelkedő. Külön meg kell emlékezni arra, a nagy erőfeszítést kívánó munkáról, melyet szaktárgya okta-

tásának didaktikai kiművelése érdekében fejtett ki.

Nem ismert akadályt és fáradságot, amikor hallgatóinak tanításáról volt szó. A második világháború idején, amikor részben közlekedési nehézségek részben egyéb akadályok miatt az egyetemi oktatás zavartalansága nem volt biztosítva, magánlakása is az egyetemi oktatás színhelyévé vált, ott gyűjtötte össze hallgatóit és tartotta az előadásokat.

A Közgazdaságtudományi Egyetem matematikai tanszékén oktatók nagy része az ő vezetésére és irányítására kezdte meg egyetemi oktatói pályafutását, közülük több tanár nyugdíjra is eljutott.

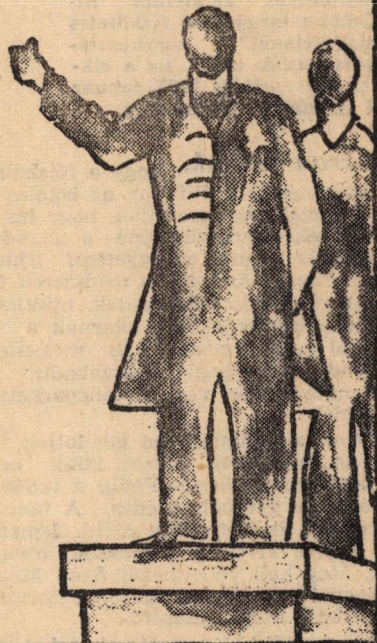
Dr. Huszár Géza professzor emléke ott él barátai, kollégái és tanítványai emlékezetében.

Elsőéves és államvizsgázó hallgatók, figyeltem!

A Kapitalizmus politikai gazdaságtana című tankönyv I. kötetének második kiadása megjelent.

Kapható korlátozott mennyiségben a KISZ könyvtárszolgálatnál, (KISZ könyvesboltban, földszint 28.) Ara: 23 Ft.

ÉVFORDULÓ

1848

Miklós Vári

a KIU B műsora

Március 17-én szerdán délután 4 órakor: angol nyelvű indonéz kisfilmek. Meghívott vendégek az indonéz követség munkatársai. (Ugyanaznap este 6-kor a vetítést megismétlik magyar hangbemondással.)

Március 18-án, csütörtökön amatőr kisfilmek Pakisztánról, Burmáról és Indiáról.

A filmkör következő vetítése március 24-én este fél 7-kor az I. előadóban: Orgonás negyed. Francia film.

Kényszerképzet

A negyedik óra

Kovács Lászlónak a politikai óráról szóló cikkével (egy kis módosítással) egyetértünk.

A politikai órák fő témái a hazai gazdasági és politikai helyzet, valamint a nemzetközi események. Célszerű lenne úgy szétválasztani a kettőt, hogy a hazai gazdasági és politikai témákat a politikai gazdaságtan szeminárium utolsó órájában vitassuk meg. Ez főleg a II-III-IV. évfolyamok számára lenne kedvező. Ha egyszer a szocializmus gazdaságtanával foglalkozunk, úgyis szóba kerülnek annak hazai vonatkozásai. Végeredményben mindegy, hogy a szeminárium alatt közbe-közbevetve hallunk gazdaságpolitikáról, avagy a szeminárium utolsó óráját használjuk fel erre a célra.

Más szempontból: ha ugyanabból a témából külön tar-

tunk politikai órát, valahogy elcsépeltnék érezzük, mert az ott elhangzottak részleteit szemináriumon már általában felvettük. Ugyanakkor az ilyen vitákhoz feltétlenül szükséges (legalábbis úgy érzem) egy politikai gazdaságtan szakos tanár, aki helyes tájékoztatást adhat, s akinek talán épp a politikai óra idején más irányú elfoglaltsága van.

Ami a másik, úgynevezett fő témát illeti, arról külön — önálló órában — kell vitát tartani, hiszen a külföldi eseményeknek sokszor alig van köztük a magyarországi gazdasági vagy politikai kérdésekhez.

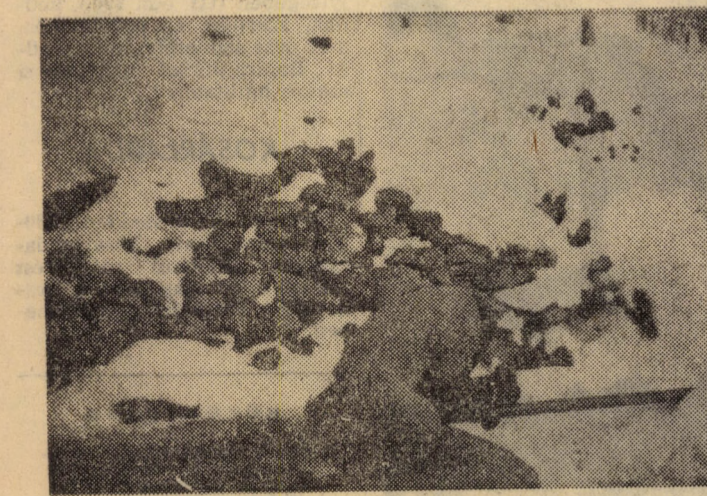
Orosz László

(A politikai órákkal kapcsolatos további észrevételeket várjuk és a szerkesztőség később visszatér a felvetett gondolatokra.)

KÉPES HÍR

A másodéves általános szakos hallgatók négy napos tanulmányi kiránduláson vettek részt az Észak-Magyarországi iparvidéken, dr. Bora Gyula adjunktus és Kollár Zoltán tanársegéd vezetésével.

— Impozáns látványt nyújtott a félig befagyott lillafüredi vízesés

— Voltak, akik két borospince meglátogatása után szomszjasak maradtak...

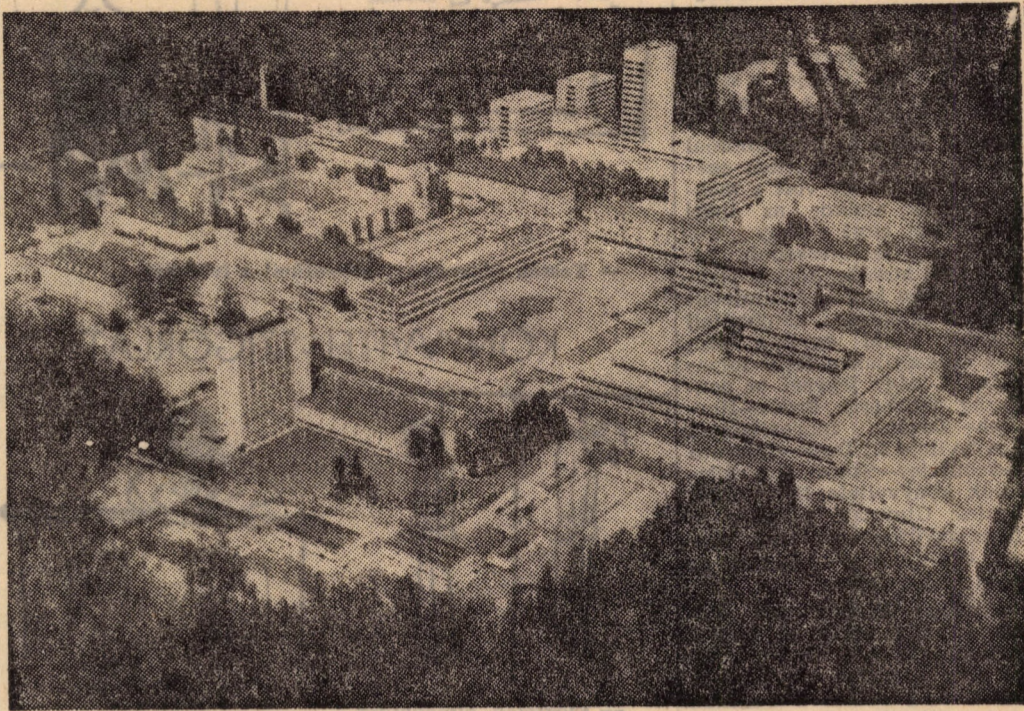
Tíz nap Nyugat-Németországban

KÖZELEBB EGYMÁSHOZ

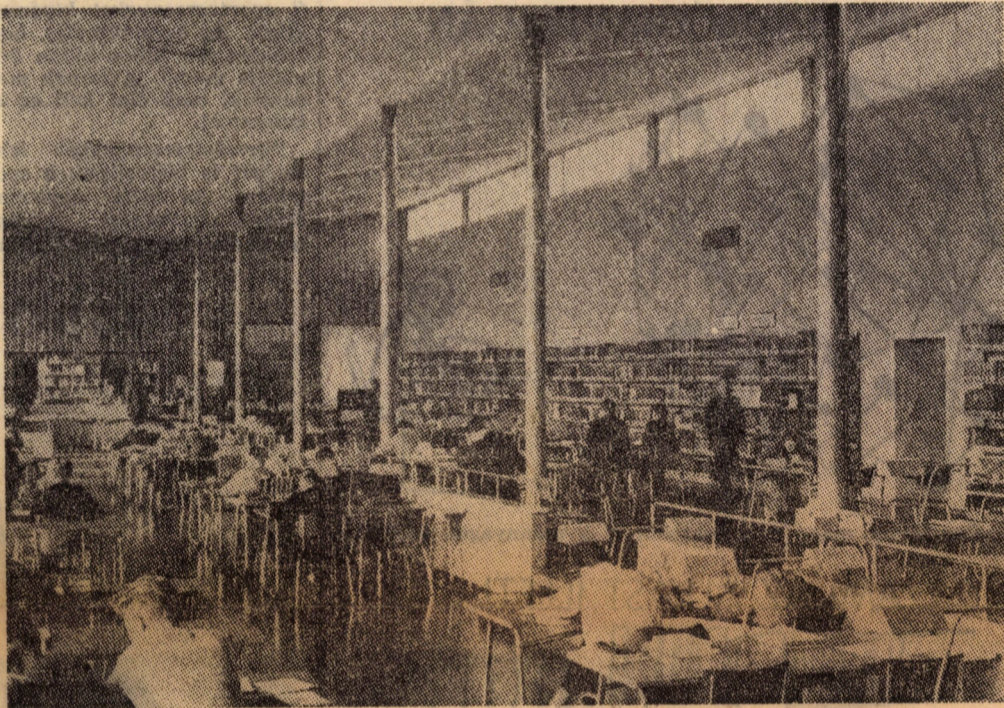
Ugyanezzel a címmel közzöltünk egy éve rövid beszámolót nyugatnémet egyetemisták nálunk tett látogatásáról. A látogatás a saarbrückeni egyetem és a mi egyetemünk diák-szervezetei közötti kapcsolatok felvételéhez vezetett, melynek eredményeképpen február 24 és március 5 között egyetemünkről 15 tagú csoport látogatást tett Saarbrückenben. Erről számolunk be a Közgazdászban olvasóinknak.

Barátság születik

Múlt év márciusában 28 saarbrückeni egyetemista érkezett Budapestre. Utazásuk egyszerűen turistautó volt, de azt hiszem, indítékaik között előkelő helyen szerepelt az, hogy „a szocializmus létét a saját bőrükön érezzék”, mint ahogy azt útibeszámolójukban, egyetemük újságjában írták. Az utazási iroda, mely magyarországi programjukat szervezte, kérésükre, hogy magyar egyetemistákkal kíván-

A szép környezetben fekvő egyetemi város távlati képe

A saarbrückeni egyetem központi könyvtárának olvasóterme

nak találkozni, egyetemünkre irányította őket.

A beszélgetések, viták, melyeket a mi egyetemünk diákjaival folytattak, további kapcsolatoknak váltak alapjává; levelezés, meghívások jelentették a folytatást. Emellett a saarbrückeni egyetem diákszervezete levélben kérte a KISZ Központi Bizottságát, hogy az utazást később magyar egyetemistákkal szervezett csereutak formájában ismételhessék. E levelezés eredményeként december végén hozzánk érkezett Charly Altenkirch, a saarbrückeni egyetem diákszervezete politikai referense, akivel az egyetem KISZ-végrehajtóbizottsága egyezményt írt alá. Eszerint a saarbrückeni egyetem 15 fős csoportot lát vendégül, viszonzásképpen április végén mi saarbrückeni egyetemistákat fogadunk.

Az első diákcsoport...

A megállapodás létrejöttét örömmel fogadtuk és igen nagy jelentőséget tulajdonítottunk az utazásnak tekintve, hogy ez az első diákcsoport, mely a Német Szövetségi Köztársaságba látogatott hazánkból. Noha az egész csereakció nem hivatalos jellegű, éppen jelentősége miatt láttuk józnak, hogy csoportunkat Gombár Csaba, az Országos Diákbizottság titkára vezesse. (Az Országos Diákbizottság a magyar egyetemi és főiskolai hallgatók külföldi kapcsolatát intéző szerv. Ez a szerv képviseli a magyar egyetemistákat a különböző nemzetközi diákszervezetekben is.) A csoport többi tagja egyetemünkről került ki, olyanok, akik jó tanulmányi eredményt értek el és több éven keresztül eredményesen dolgoztak a társadalmi munka különböző területein: kultúrcsoportban, kollégiumban, sportkörben, KISZ-alapszervezetekben, kari vezetőségekben vagy a vég-

rehajtó bizottságban.

A csoport igyekezett alaposan felkészülni az utazásra, indulás előtt tanulmányoztuk Nyugat-Németország gazdasági, társadalmi helyzetét, hogy az ott tapasztaltakat összefüggéseiben is megértjük.

Politika és egyebek

Tapasztalatok voltak bőven. Olyanok, melyek könyvekből, újságokból nem szerezhették be. És azzal, hogy ezt leírtam, már benne is vagyok az utazás, a világlátás egész problematikájában. Mert hiszen nem kellett revidálnunk egyetlen korábban megtanult ismeretünket sem, nem bizonyult tévesnek a sajtó egyetlen korábbi híre sem, csak éppen a nagy kép szellős vázlatának közei megteltek apró, mégsem lényegtelen mozzanatokkal. és úgy gondolom, hogy ezek a mozzanatok a maguk ellentmondásosságában jelentik a valóságot.

Kinttartózkodásunk során többször megkérdezték tőlünk, vajon kedvezőbb vagy kedvezőtlenebb az, amit láltunk, annál, amit vártunk? És őszintén válaszoltuk, hogy sem ez, sem az, körülbelül olyan, amilyenre számítottunk. Tudtuk, hogy gazdag ipari országba megyünk, ahol fejlett a technika és magas az átlagos életszínvonal. Tudtuk, hogy olyan tőkés országról van szó, melynek kül- és belpolitikáját a legagresszívebb monopóliumok irányítják. Mindezekben nem is kellett csalódnunk.

Első benyomásaink között volt, hogy amikor a Budapesttől Frankfurtig közlekedő vasúti kocsiból német kocsiba szálltunk át, a folyosón felfedeztük Németország vasútvonalainak térképét, mely a határok jól bejelölték Lengyelország és a Szovjetunió területébe is. Erről is

hallottunk már, akkor kicsit mégis lehangoltan mondtuk egymásnak, hogy nem nagyon lesz kedvünk barátkozni, ha túl sokat látjuk ezt a térképet.

Es látogatásunk második napján, amikor a külföldi diákok klubjában német kollégákkal, a Speculum című diáklap egyik szerkesztőjével összejöttünk, beszélgetésünk nem kezdődhetett másképp, mint barátságosan, és barátságosan folyt akkor is, amikor politikáról vitatkoztunk — márpedig az este folyamán ez volt a fő téma. A lapszerkesztés és a kecskeméti barackpálinka csak másodrangú kérdésként került elő. A beszélgetések egyik fő motívuma az volt, hogy a német emberek ugyanúgy nem akarnak háborút, mint ahogy a magyarok. És ez így személyes beszélgetésben sokkal meggyőzőbben hangzik, mint deklarációkban. E kapcsolat minden komolyabb beszélgetésben megerősödött, és azt hiszem, valamennyiünkben

mély benyomást keltett. En az utazás egyik nagy, személyes élményének könyvelem el.

Ebből logikusan következett, hogy akinek nem tetszik a kormánypolitika, az bírálhatja és bírálja. Az egyetem zöme például ellenzéki álláspontot foglal el a háborús bűnök elvüléséről most folyó vitában. Példa erre az egyik professzornak az igazságügy-miniszterhez intézett levele, melyet az egyetemi lap is közölt.

De mit tehet az állampolgár azonkívül, hogy elmondja a véleményét — ha egyáltalán elmondja? Hogyan juttatja érvényre akaratát, ha az nem egyezik a kormány politikájával? Ez már nehezebb kérdés, mint ahogy az egész „szabadválasztási” parlamentáris rendszerrel kapcsolatban felvetődő kérdés is az. Vitapartnereink nagyon gyakran hivatkoztak a parlamentáris demokráciára — hogy milyen reális alternatívát jelent Nyugat-Németországban az ellenzéki párt, a kormányzó párttal szemben.

Ott-tartózkodásunk persze nemcsak politikai vitákból állt. Ha időben mérjük, ez nem is a nagyobbik rész volt. Mégse vegye rossz néven az olvasó, ha beszámolót ezzel kezdem, de ahogy élményeimet végig gondoltam, valahogy ezek tolokodtak előre.

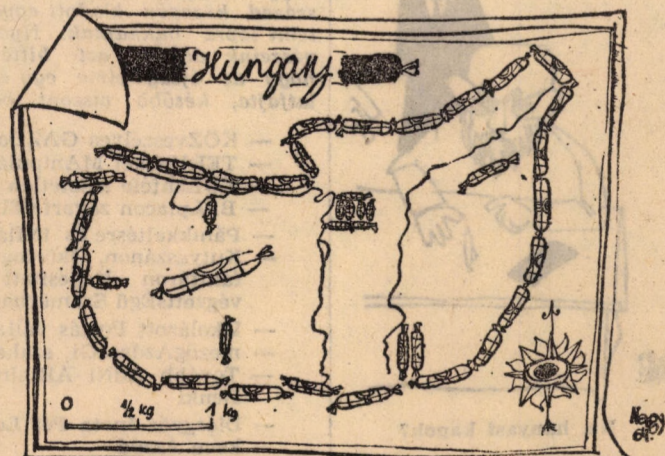
Kedves vendéglátás

Érdeklődtünk az oktatási rendszerről, látogattunk kollégiumokat, részünk volt a német farsang féltelen vidámságában, megnéztünk néhány modern üzemet. Mindezekről a következő számokban sorjában írni fogunk.

Nem zárhatom útibeszámolóim első részét anélkül, hogy ne emlékeznék meg a barátságos fogadtatásról és a szíves vendéglátásról, melyben mindvégig részünk volt, első sorban egyetemi partnereink jóvoltából, de másutt is, mindazonok a helyeken, ahol jártunk, vállalatoknál, intézményeknél.

(Folytatjuk.)
Goldperger István

TURISTATÉRKÉP

Interpelláció

Jegyzetellátás ügyében szeretnék szólni egy nagyon kellemetlen tapasztalatomról, ami sokunknak okoz bosszúságot, felesleges pénzkidrást és nehézségeket a tanulásban.

Az elsőéves mérnök-közgazdászok számára a dékáni hivatal ebben a félévben is megküldte a jegyzetvásárlási lapot, melynek alapján a szükséges jegyzeteket a Jegyzet-ellátó boltjában megvásárolhatjuk. Sok más kollégámmal együtt én is megvettem ezeket, és igen nagy volt a meglepetésünk, amikor az Ipari könyvtel című tárgy előadója első találkozásunk alkalmával közölte, hogy a jegyzetvásárlási lapon feltüntetett négy különféle könyvtelvi jegyzet közül egyikre sem lesz szükségünk a félév folyamán. A négy jegyzet (a pontosság kedvéért): Erdős—Horváth—Kovács: Iparvállalatok könyvtelje I.; Deák—Horváth—Schuster—Szűcs: Iparvállalatok könyvtelje II.; Erdős Párizs: Útmutató példatár és feladatgyűjtemény; Deák Anna: Útmutató és példatár az ipari könyvtelhez.

További kérdéseinkre előadónk azt is elmondta, hogy a tanszégeket ilyen ügyben senki sem kérdezte, ők nem is adták meg ezeket a címeket. A tanszéknek az is nehézséget okoz, hogy a helytelenül összeállított jegyzetvásárlási lapok alapján olyanok vásárolják meg a jegyzeteket, akiknek azokra nincs szükségük, ílymódon a ténylegesen abból tanulók sokszor nem tudnak hozzájutni a jegyzetekhez, ami az oktatási munkát nagymértékben hátráltatja.

Ez a dolog egyébként nem most fordult elő először: a múlt félévben is megvetettek velünk feleslegesen egy jegyzetet.

Béndék György
I. évf. mérnök-közg.
hallgató.

Ezt olvastuk

„A kivétel eme gyors növekedését nemcsak a fejlett tőkés országokénál *alacsonyabb munkaerő* magyarázza.”

(Nemzetközi gazdasági és politikai kérdések 57. old.)
Az ember azt hinné, hogy pigmeusokról van szó.

„...csak így *tarthatjuk* fel a vizsgált piac alakulásának az általános gazdasági konjunktúra alakulásával való összefüggéseit.”

(A külkereskedelmi piacutatás módszertana I. 109. old.)
Ezen összefüggéseket feltartani okvetlenül figyelmet érdemlő próbálkozásnak minősül.

„A limitár a DISZ Chemiennél is gyakorlatilag évente felülvizsgált bázis ár.”

(A külkereskedelmi piacutatás módszertana II. 30. old.)
Íme, mégis van összefüggés a mai nemzetközi gazdasági élet és az ifjúsági mozgalom történetének régebbi fejezetei között.

„Hiába tetszik nekem például egy szép cseh cipő, ha nem én döntöm le, hogy behozzák-e, vagy sem az országba.”

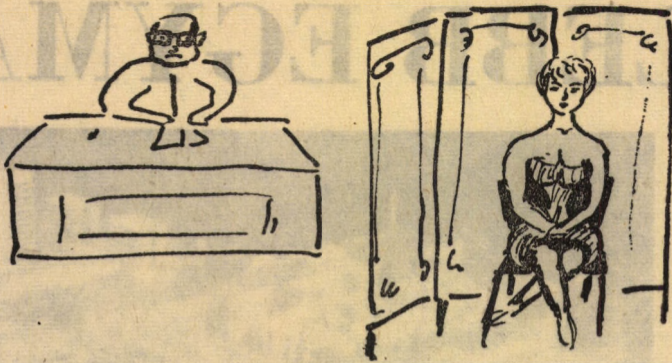
(Külkereskedelmi propaganda 26. old.)
Pedig milyen jó lenne le-dönteni!

Közvetlenség

Na, hányast kapok?

TÁRGYILAGOS VIZSGÁZTATÓ

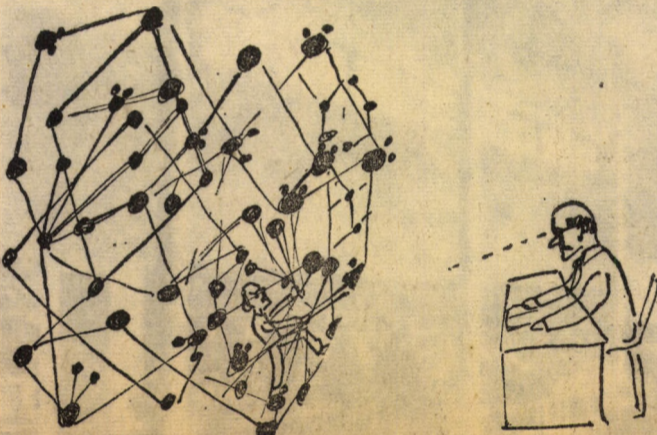
— Tessék kisasszony, elkezdheti a feleletét...

KÖNYVVITEL-SZIGORLAT

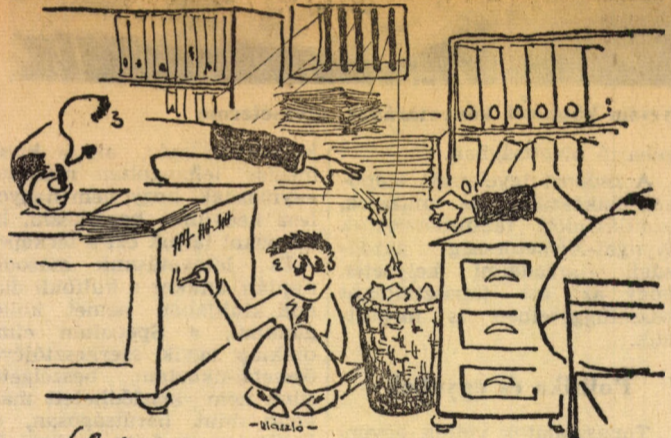
— Elégtelen, elmehetnek...

TECHNOLÓGIAVIZSGÁN

— Úgy látom, maga nem igazodik el a műanyagok között...

AMI AZ ÁLLÁST ILLETI...

...nincsenek illuzióink

Újsághír 2965-ből

Tudományos szenczió!

Utó Vilmos, nyugdíjas csász, atomreaktorokat ültetett a kertjében, amikor ásás közben papírlapokra lett a föld mélyén. A foszlányok feltűnően durva minőségűből feltételezte, hogy több ezer éves kultúrkinccnek jutott birtokába, és azonnal elszaladt vele a sarki múzeumba.

Az első felületes analízis, szintézis, integrálás és invertálás megállapította, hogy Magyarországon, a XX. század közepén kiadott egyetemi lapra bukkantak. Nyelvészeink először azt hitték, hogy az újság címe egy állatfajta, később viszont be-

bizonyosodott, hogy egy régen kihalt foglalkozási ágat jelent. Lázás kutatómunka kezdődött a lelet tartalmának kiderítésére, mivel nagy tudományos jelentőséggel bírt, hogy mivel foglalkozott a „Közgazdász”. A kutatók értetlenül álltak olyan szavak előtt, mint például külker, általános, pénzügy stb. Hírneves nemzetközi magyar tudósokból különbözőságot hívtak életre, mely az újság egy évig tartó gondos áttanulmányozása után megfejtette a töredékszavak értelmét, és ezúton tárja a közönség elé.

- KÖZveszélyes GAZDAsÁgi SZélhámos
- TERVekkel MAnipuláló önTElt Kalandor
- KÜLönféle lehetetlen vacakoKat Elsőző ószeRes
- BELpiacon zavartKEltő diveRzans
- Pánikkeltésre És INflációra besZervezett ÜGYnők
- Kutyszánon, Ökörfogaton, Zebuháton, Lóvasúton, Elefántfaron Képesített JEGYkezelő, valamint Diplomás végzettségű Szamárhajcsár
- Iskolázott Portás vállAlatoknál és gyáRakban
- mezőGÁzdasáGi szakembeR a fővÁRosban
- Tovább AdNi ÁRtalmas, mert Attól Beteg lesz mindenki
- Diósgyőr Inota PéT Lovászi Orosháza Makó Alag Turkeve Aszód
- hÁLa isTennek nincs a termelésben, csAk eLMéletben Árt az eszméNek, de Ott aztán Sokat.

Farkasházy Tivadar

SPORT

„Hogy mozogjunk egy kicsit...”

A „Közgazdász” az utóbbi időben többször is foglalkozott egyetemünk sportéletével. Ezek az írások a szakosztályok gondjait és célkitűzéseit ismertették.

Nem szabad elfeledkezni a tömegsport helyzetéről sem. Helyes célkitűzés, hogy biztosítani kell a fiatalok rendszeres — bár nem versenyszerű — testnevelését.

Nézzük meg milyen mértékben járultak hozzá az egyetem különböző szervei a célkitűzés megvalósításához? Megkérdeztük a KISZ illetékeseit, hogy mit tesznek az egyetem tömegsportjairól?

Kosznits Pál, a KISZ VB sportfelelőse így nyilatkozott:

A Testnevelési Tanszékkel karöltve az Egyetemi Közgazdász Napok alkalmából a következő sportágakban szeretnénk bajnokságot rendezni: asztalitenisz (csapat), kosárlabda, röplabda, kézilabda, sakk és labdarúgás. A sakkon és labdarúgáson kívül minden sportágban külön női és férfi sportversenyeket kívánunk kiírni. Az az elképzelés, hogy minden kar külön-külön képviselje magát. A tervek megvannak, csak élni kell az alkalmakkal.

Természetesen egyéb lehetőséget is biztosítunk a sportolásra. Az egész egyetemet átjáró szervezést akarunk, természetjárásban és atlétiká-

ban. Egy vasárnap csillagtúrát szervezünk, melyen nagy arányú részvételt szeretnénk elérni. Atlétikában az időjárástól függően széles skálán fogunk házi bajnokságot kiírni (Futó, ügyességi és dobószámokban).

Az együttes megmozdulások mellett minden karon megrendezzük a kosárlabda, röplabda és sakk házi bajnokságot. A lányok részére, akik testnevelési órákat a Sportuszodában tartják, úszóversenyeket szervezünk. Ezek lennének a vázlatos tervek, s remélem sikerül megvalósítani őket.

Megkérdeztük a testnevelési tanszék vezetőjét, Molnár Sándor elvtársat, hogyan látja az egyetem tömegsportját, és mit lehet tenni érdekében.

— Az egyetem komoly létesítményhiánya a tömegsport területén is jelentkezik. Asztaliteniszben, kosárlabdában és sakkban tudunk csak rendszeresen házi bajnokságot tartani. Természetesen amint felszabadul a tornaterem, lehetőséget adunk más sportágakban is bajnokságok rendezésére.

Lehetőségeinkhez mérten megpróbálunk anyagi támogatást is nyújtani. Például a csillagtúra lebonyolítására természetjáró szakosztályunkon kereszttűl térképet biztosítunk.

Láthatjuk, hogy az illetékes szervektől segítséget kapunk, lehet, sőt valószínű, hogy bennünk is van valami hiba. Bár sokan szoktak pingpongozni az aulában, a házi bajnokságokon mégis kevesen indulnak. Pedig nem az a cél, hogy kiemelkedő eredményeket kapjunk, hanem az, hogy „mozogjon egy kicsit” az egyetemi hallgatóság. A rendszeres testmozgás fontosságát hangsúlyozni felesleges, hisz mindenki tudja, hogy a testnevelési óra erre nem elég. Ki kellene tehát használni a házi bajnokságokon, a kirándulásokon való részvétel adta lehetőségeket.

Dezseri Péter

Felsőbb osztályba lépve

Az 1964-es évben fontos bajnoki idény fejeződött be sakkcsapatunk számára. Felmerül a kérdés: mennyit ér ez a bajnoki cím, és a siker ellenére meglevő hibákat hogyan lehetne kijavítani?

A bajnokság lebonyolításával nem volt probléma. A csapatok sportszerűen küzdöttek. Nagy volt viszont a tudásbeli különbség, s ez a mérkőzések színvonalában is megmutatkozott. Sok játszma 10—15 lépésig tartott. Csapatunk főlényes győzelmeiket aratott, de ez nem adhat okot az elbizakodásra, hiszen a felsőbb osztályban sokkal erősebb ellenfelekre lehet számítani.

A csapat küzdőszelleme jó volt, s a bajnokság nem követelt a csapattól nagyobb erőki-fejtést. A fegyvellemmel és a vezetéssel már több a baj. Sokszor kevesebb játékkal álltak versenybe, mint amennyi a csapat szükséges létszáma. Ebben a vezetés is hibás, erőlyesebben kellett volna fellépnie a fegyvellemtelenség ellen.

Mik az elképzelések a hibák orvoslására?

1. Megfelelő felkészülési tervet kell kidolgozni.
2. Nagyobb fegyelmet kell teremteni, hogy a csapat hiánytalanul szerepelhessen mérkőzésein.
3. Versenyzőinknek megfelelő rutint kell szerezni, hogy erősebb ellenfelekkel is eredményesen tudjanak megküzdeni. Ez pedig csakis sok edzéssel, játékkal, és versennyel érhető el.

Ha a fenti követelményeknek eleget teszünk, szívvel, lélekkel versenyzünk, akkor nem lehet baj a felsőbb osztályban sem.

Faragó Iván

FELHÍVÁS!

A másodévfolyam nemzetközi szak hallgatói felhívással fordulnak az egyetem első és második évfolyam összes hallgatójához, hogy vegyenek részt az általuk megrendezésre kerülő futballbajnokságon. A nemzetközi szak a bajnok csapatnak kupát ajánl fel.

Minden szak egy csapatot indíthat. A benevezéseket március 20-ig a Sportklub helyiségében (III. em. 390.), kedden, szerdán, és csütörtökön, a 11 órás szünetben lehet leadni Balázs József nemzetközi szakos hallgatónál.

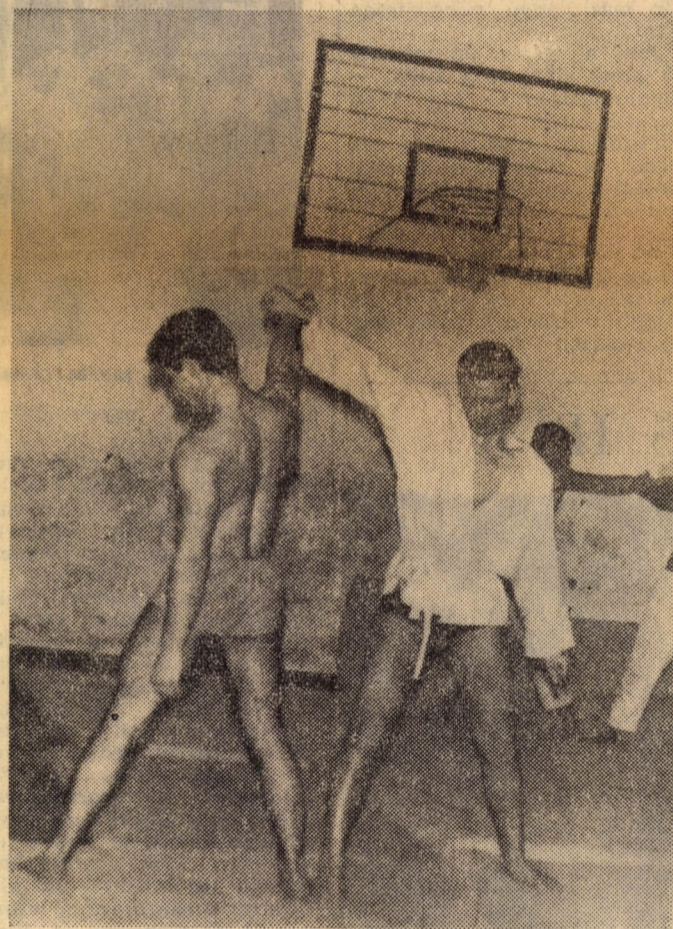
KOSÁRLABDA

Március 16-án, kedden 17.30-kor egyetemünk kosárlabdacsapata elődöntő mérkőzést játszik a TF csapatával a Testnevelési Főiskola tornatermében.

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Cím: IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186-850/138 m.
Felelős szerkesztő:
Dr. Káhlits László
Kiadja: Hírlapkiadó Vállalat
Megjelenik 2 hetenként
Készül a Szikra Lapnyomdában

JUDÓEDZÉSEN

Ki az erősebb?

Csak a versenyen is így sikerülne... (vagy még jobban) (Foto: Száva)